Plus enī oībus predicauit. Magnū zelū habuit animarū: cū de regno in regnū cucurrit: ⁊ nō q̇euit.

Quiricus/puer trium annorum/prebet exemplum vilipenſionis mundane conſolationis: Quia enim a prefecto renuit cōſolari: p̄cipitatus fuit.

Remigius/magne maturitat' fuit: Qui Senebaldū epm̄ ꝑ quodā pctō ſeptē ānos iclūſit ⁊ icarcerauit.

Stephanus/exemplū diligēdi inimicos dedit: Qui pro inimicis exorauit.

Thomas/obedientie et longinq̄ ꝑegrinatōis: Qui domino obedire volens: ad indiam ꝑuenit.

Vincentius/exēplū ꝑſeuerātie exhibuit: Qui diuer-ſis tormentis nō ceſſit: ſ; in finē perſeuerauit.

Xp̄s Jeſus ſanctus ſāctoꝝ/ſpeculū oīm virtutum: caritatis/humilitatis/fidei/ſpei. ¶ Eſt tn̄ ſciēdū: ꝙ q̄libet ſanctoꝝ eſt exemplar plurium virtutum: ſ; hec ſolum pro exemplo poſita ſunt. ¶ Item ſci-endum: ꝙ aliqua fecerunt ſancti ex ſpeciali priuile-gio: vt miracula et alia vltra hūanā conditionez ſe extendētia: que miranda ſūt potius: q̄ȝ imitāda.

De via Exemplatiua: Beati Gregorij pape. ¶ Capitulum ſextum.

Quamuis ex p̄cedentibꝰ hec via aliqualit̄ patuit ꝑ cōmemorationē ſanctorū: tamē amplificāda eſt ꝓ edificatiōe multorum: ꝑ cōmemorationē virtutū ſm ordinem alphabeti: et per cōmemoratiōez exemploꝝ. Ubi nō ponam integra exempla propter breuitatem: ſed tangam ſenſum: vt inde elici poterit intentio facti. ¶ Pro quo ſciendum: ꝙ Gregorius in principio dialogi

vult/q̄ m̄ltos ad deſideriū celeſtis patrie plus ac-
cēdunt exempla: q̄z alta p̄dicamenta.

Abſtinētia tenetur: cū q̄s cū debitis circūſtantijs vti
tur cibo et potu medio mō: nō ſe aggrauādo: vt ſit
tepidus ad orandū/laborādū ꝛc. Et nō ſe exhauri-
endo ad diminutū: vt ſit īutilis. Remediū eiꝰ ē fre-
quēt̄ ꝛ feruent̄ ſe dare ad cibū ſpūalē: ſicut ad ſacrā
ſcripturā. Exēplū. Cōuenerūt duo fratres: q̄ oran
tes ꝛ legētes per duos dies et noctē: obliti ſūt cibū
ſcꝫ pulmētum quod comedere cōſueuerāt.

Beniuolētia: id eſt patiētia: cū q̄s in arduis et aduer
ſis ſuſtinēdis dicit: Merito hec patior: qꝛ chriſtus
qui innocens fuit: quāta ꝓ me paſſus eſt. Audiat
chriſtū dicentē ſibi: Si me pēſatis: nihil eſt q̄ꝺ vos
toleratis. Exēplū de diſcipulo philoſophi: q̄ male
tractatꝰ/riſit dicēs: Iniurias hic gratis recipio: ꝓ
q̄bus tribus annis munera dedi.

Caſtitas tenetur: ſi abſtinētia ſeruat̄: et cor a cogitati
onibꝰ īmūdis: et ſenſus ab illicitꝭ refrenetur: ꝛ cor-
pus caſtiget̄. Exēplum. Btūs Benedictꝰ tēptatꝰ
libidine: corpus ſuuꝫ vepribus lacerauit. Beatus
Bernardus: aquis frigidis illā refrenauit.

Diſcretio tenet̄: cū q̄s tenet mediū in omibus: ne ſit
nimis feruidus: aut nimis tepiduſ. Exēplū. Intro
gātibꝰ diſcipulis: Btūs Antonius cōcluſit diſcre-
tionē eſſe matrē ꝟtutū. Et idem vult Beatus Bñ-
dictuſ. Valet aūt ad hāc: diuerſificare opa ſua. Vñ
verſus. Nūc lege: nūc ora: nūc cū feruore labora.
Sic erit hora breuis: et labor ille leuis: ſcꝫ in deo.

Eleuatio mētis in deū: hoc eſt ꝯtēplatio: tenetur: cū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quis excludit ex corde ſuo vanitates: ⁊ amoroſe inheret creatori ſuo. Exēplum de Btō Bñdicto: qui ſb vno ſolis radio vidit totū mundum.

Fides tenetur: cū q̄s adheret ſctē matri eccleſie. Remediū fidei eſt: querere q̄ non intelligit: et credere. Exemplū. Diſcipulus q̄ tēptabatur ſpiritu pfidie et ſpiritu blaſphemie: poſtq̄ꝫ tēptationē ſuā manifeſtauit: liberatus eſt ⁊ quietatus.

Gratitudo tenet̄: cū q̄s cum gratiarū actiōe omīa bona ſua aſſcribit deo. Exēplū. Propt̄ magnitudinē ſuā Saul depoſit⁹ fuit. ⁊ Ezechias īfirmitati dat⁹.

Hūilitas tenet̄: cuꝫ quis cognoſcit ſe oībus viliorē: ⁊ ꝙ ſit cinis ⁊ puluis. Exēplū. Cū q̄dā cuidā patrū ait: ꝓplus te ſtultū reputat. Rñdit: hoc ego volui.

Juſticia vnicuiq̄ꝫ tribuit qđ ſuū ē: deo laudē: ſupiori obediētiā: ꝓximo ꝯcordiā. Exēplū đ eo q̄ filiū ſororis ſue ſuſpēdi fec̄: q̄ꝛ noluit acceptator eē pſonarū.

Karitas ad deū: ē deo pura filiali dilectiōe adherere: et cōgtulari deo in pfectiōe ſua: nō q̄rendo ꝯmodum ꝓpriū. Exemplū de eo quē diabolus volens retrahere a bono: dixit dānādū. Et ille plus ꝓinde ſuiuit deo dicēdo: Ego nō ſuio ei ꝓpt̄ regnū celorū: ſꝫ q̄ꝛ ſūme bon⁹ eſt. Karitas ad ꝓximū: eſt quēlibꝫ ꝓximū reputare ſic̄ ſeipm: ita ei ſuiendo: eū iuuādo: ſicut ſibi rōnabilit̄ vellet fieri. Exēplū de Sanctulo: q̄ ſe pro diacono morti obtulit.

Liberalitas et largitas: eſt bona ſua miſericordit̄ cōmunicare. ⁊ ſi non habet tp̄alia: coīcet ſpūalia: vt orando ꝓ oībus: pro paupib⁹: ꝓ infirmis. Exēplū de Paulino epō: qui oīa ſua bona paupibus diſtri

buit. Ad vltimū ſeipm in captiuitatē ꝓ filio cuiuſ-
dā vidue tradit: vt patet in dialogo btī Gregorij.
Maturitas: eſt ſeipm reſtringere a leuitate morum.
Exemplū. Bernardus. Chriſtum quater fleuiſſe
legimus: riſiſſe nūq̄. Item quidā ait. In tremēdo
iudicio ſtabim⁹: et tu rides.
Negociatio: eſt vtilit̄ tps expendere: et ociū fugere.
Vn̄ Hieronym⁹. Semper aliq̄d opis facito: vt te
diabol⁹ īueniat occupatū. Exēplū. In vitis patrū
Qui laborare noluit: nō fuit īuitat⁹ ad mēſam.
Obediētia: eſt obtēpare indifferēter p̄ceptis ſupiorꝝ:
ſiue ſint grauia: ſiue leuia. Exempluz de eo qui ait:
Ego ⁊ aſin⁹ vnū ſumus. Quicquid ei īponit̄: h̄ por
tat: et ſine mora. Itē Maur⁹ diſcipul⁹ vocat⁹: me
diā litterā cōplere omiſit.
Perſeuerātia: eſt ab incepto bono vſq̄ in finez non
ceſſare. Valet ad cōſeruādam pſeuerātiā: apponere
modicū et modicū laboris. Sic em̄ ignis p appoſi-
tionē lignorū conſeruat̄: ſic pſeuerantia p appoſiti-
onē laborꝝ. Exēplū de eo qui q̄nquaginta annis ri-
gide vixit: et tandem cecidit.
Quietudo: eſt diſtractiōes et ſollicitudines ſimul ef-
fugere: exēplo Ioannis baptiſte: qui fugit in deſer
tū. Et angel⁹ Arſenio dixit: Fuge: tace: q̄eſce.
Religio p̄ncipalit̄ ꝯſiſtit in trib⁹: Obediētia: caſtita-
te: ⁊ pauptate. Exēplū. Btūs Gregori⁹ fec̄ ꝓprieta
riū ſepeliri in ſterq̄linio. Et btūs Auguſtin⁹ delet
eos de tabula clericorꝝ: vt patz ī ſmone de cōi vita.
Spes: eſt expectatio future beatitudinis: ex meritis
⁊ gratia ꝓueniens. Unde ſine meritis velle habere

beatitudinē: eſt poti⁹ ꝑſūptionis q̃ʒ ſpei. Exēplū. Btūs Bernard⁹ tēt⁹ in viſione ad⁹ iudiciū/ deſperare noluit: diabolo paſſiōeʒ xp̄i obijciēdo. Remediū eſt: videre chriſtū crucifixū cū īclinato capite: ꝛ extēſis brachijs ad miſerendū: ꝛ ad ſuſcipiendū. Exēplum de ꝓdigo filio in euangelio.

Taciturnitas tenet: id eſt ſilentiū: cum q̇s ab ocioſis verbis: et interdū etiā a licitis linguā ſuā refrenat. Exemplū. Agathon ꝑ tres ānos lapidem ī ore ſuo portauit: vt ſilentium diſceret.

Veritas: eſt idem in ore ꝛ ope exhibere: qđ habet in corde: ꝛ poteſt vocari ſimplicitas.

Xp̄ianitas. vide ſupra: Fides.

Zelus aīaꝝ. vide ſupra: Caritas pximi. Sic multe ꝟtutes alie pn̄t ſub illis comprehendi.

De via Admiratiua: Johānis Gerſon Capitulum ſeptimum.

Reformat⁹ iā in ſe ꝑ ꝟtutū exēpla anim⁹: poterit iam ſe mundius et purius eleuare ad cognoſcendum creatorem ſuū: Primo per admiratiōnē. Que nō debʒ eē incredulitatis: ſʒ veneratiōis et credulitatis. Vn̄ quis attendendo ea q̃ apphendere nō poteſt: ꝓijciat ſe ꝓfunda reuerentia: ſtupendo tam magnū et excelſum ſuū creatorem. Vn̄ admiratiue meditando/ q̄rat a ſe: vnde habeat ortū tanta magnitudo vniuerſi: ſcʒ celum: terra: ſol: ꝛ luna: et cetera: Es ne tu deus meus? Et reſpondebūt omnes: Nō. Sed ipſe fecit nos: et nō ipſi nos: ſecundum pſ. Quo audito dicat: Quis eſt deus meus? Eſt ne potēs? Et audit ſcripturā:

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf